

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 12/20
V Lucemburku dne 4. února 2020

Rozsudek ve věci C-447/18
UB v. Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Vnitrostátní právní úprava, která omezuje nárok na příspěvek zavedený ve prospěch některých vrcholových sportovců jen na občany dotyčného členského státu, je překážkou volnému pohybu pracovníků

V rozsudku Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava (C-447/18), vydaném dne 18. prosince 2019, Soudní dvůr rozhodl, že čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků¹, jenž stanoví, že pracovník, který je státním příslušníkem členského státu, požívá na území jiného členského státu stejné sociální a daňové výhody jako tuzemští pracovníci, brání právní úpravě členského státu, která podřizuje nárok na příspěvek vyplácený některým vrcholovým sportovcům, již reprezentovali tento členský stát nebo jeho právní předchůdce v mezinárodních sportovních soutěžích, podmínce, že žadatel má státní příslušnost uvedeného členského státu.

V projednávaném případě byl českému státnímu příslušníkovi (který si při rozdělení České a Slovenské Federativní republiky zvolil tuto státní příslušnost), jenž žije na území, které je v současné době územím Slovenska, a získal zlatou a stříbrnou medaili na mistrovství Evropy a na mistrovství světa v ledním hokeji jakožto člen národního mužstva Československé socialistické republiky, odepřen nárok na příspěvek zavedený ve prospěch některých vrcholových sportovců, kteří reprezentovali Slovensko, neboť nemá slovenskou státní příslušnost. V době přistoupení Slovenské republiky a České republiky k Evropské unii byl dotyčný zaměstnán na základní škole a vykonával toto zaměstnání i po přistoupení.

Soudní dvůr nejdříve konstatoval, že dotčený příspěvek je vyloučen z působnosti nařízení č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení². Podle Soudního dvora totiž příspěvek nespadá do pojmu „dávka ve stáří“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení, který určuje oblasti sociálního zabezpečení, na které se vztahuje nařízení č. 883/2004. Soudní dvůr uvedl v tomto ohledu, že základním účelem příspěvku je ocenit jeho poživatele za výkony, které podali ve sportovní oblasti při reprezentaci své země, což vysvětluje jednak financování přímo státem bez finančních zdrojů z národního systému sociálního zabezpečení a nezávisle na příspěvcích zaplacených jeho poživateli a jednak skutečnost, že je vyplácen jen velmi omezenému počtu sportovců. Kromě toho dodal, že vyplácení příspěvku není podřízeno nároku poživatele na pobírání starobního důchodu, nýbrž je podmíněno jen žádostí v tomto smyslu podanou poživatelem.

Dále poté, co Soudní dvůr uvedl, že dotyčný pracovník se bez přemístění místa svého bydliště ocitl v situaci migrujícího pracovníka z důvodu přistoupení státu, jehož je státním příslušníkem, a státu, na jehož území má bydliště, k Unii, rozhodl, že se na příspěvek, o který se jedná v projednávaném případě, nevztahuje pojem „sociální výhoda“ ve smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení č. 492/2011. Konstatoval v tomto rámci, že skutečnost, že migrující pracovník může být ze stejného důvodu jako pracovníci, kteří jsou státními příslušníky hostitelského členského státu, oceněn za mimořádné sportovní výsledky, jichž dosáhl v rámci reprezentace tohoto členského státu nebo

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1). Článek 7 odst. 2 tohoto nařízení je ve specifické oblasti poskytování sociálních výhod zvláštním výrazem pravidla rovného zacházení zakotveného v čl. 45 odst. 2 SFEU.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

jeho právních předchůdců, může přispívat k integraci tohoto pracovníka v uvedeném členském státě, a tedy k uskutečnění cíle volného pohybu pracovníků. Soudní dvůr zdůraznil, že důsledkem příspěvku, o který se jedná ve věci v původním řízení, je nejen to, že přináší jeho poživatelům finanční zajištění, jehož cílem je zejména kompenzovat úplné nezačlenění do pracovního trhu v době věnované vrcholovému sportu, ale rovněž a především to, že jim přiznává zvláštní společenskou prestiž z důvodu sportovních výsledků, kterých dosáhli v rámci takové reprezentace.

Soudní dvůr tudíž konstatoval, že členský stát, který přizná takový příspěvek tuzemským pracovníkům, jej nemůže odepřít pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, jinak se dopouští diskriminace na základě státního občanství.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499